

Овози Тоҷик

Бани одам азъои якдигаранд!

Рӯзнома аз соли 1924 чоп мешавад

Ноҳон пешини рӯзнома: «Овози тоҷикӣ қавмбод» (солҳои 1924), «Овози тоҷик» (солҳои 1924-1931), «Ҳақиқати Ӯзбекистон» (солҳои 1931-1940), «Ӯзбекистонӣ сури» (солҳои 1950-1964), «Ҳақиқати Ӯзбекистон» (солҳои 1964-1991).

22
март
соли 2022
Сешанбе
№ 23 (14828)

сайт <http://ovozitojik.uz/>,
e-mail:
ovozitoj@umail.uz,
ovozitoj@list.ru

Фардо дар мамлакатамон боз як ҷашни дигар – Рӯзи маҳалла таҷлил мегардад. Барои ҳар якмамон маҳалла, тавре ки мегӯянд, Ватани кӯчак аст. Шараф ва қадри инсонро мо бо маҳалла ногустастанӣ мешуморем.

Осудагии маҳалла осудагии тамоми мамлакат аст. Маҳаллаи шуқуфон шуқуфоии мамлакат мебошад.

Аз сухани табрикии Президенти Ҷумҳурии Ӯзбекистон Шавкат Мирзиёев дар тантанаҳо бахшида ба ҷашни мардумии Наврӯз

ҶАШНИ ДЎСТДОШТАИ МАРДУМИ БУНЁДКОР

Дар маҷмӯи «Хумо арена»-и пойтахт ба муносибати ҷашни Наврӯз тантана баргузор гардид.

Табиат зинда мегардад. Вай мисли Модаре аст, ки пероҳони сафеду сабз ба бар кардааст. Мисле ки даррахҳои борвар шабеҳи гулҳои нафис барфи сафед пӯшидаанд. Ҷӯйборҳои байни адирҳо шир-шир мекунанд, мисле ки таронаи ҳаётро месароянд. Наврӯз фаро расид, ки он ҳамеша башоратгӯ аз эҳё, зинда гардидани табиат, дар вучуди инсон бедор сохтани умед, боварӣ ва нақӯроӣ. Наврӯз ба ода-

мон сулҳ ва оромии мисли обу ҳаво зарурро овард. Дар атроф ҳама сабза ба бар намуда, аз онҳо раёҳи-ни гулҳои баҳорӣ меоянд.

Сурати Хидмати матбуоти Президенти Ҷумҳурии Ӯзбекистон.

(Давомаш дар саҳ.2.)

СУХАНИ ТАБРИКИИ ПРЕЗИДЕНТИ ҶУМҲУРИИ ӮЗБЕКИСТОН ШАВКАТ МИРЗИЁЕВ ДАР ТАНТАНАҶО БАХШИДА БА ҶАШНИ МАРДУМИИ НАВРӮЗ

Ҳамватанони азиз! Меҳмонони муҳтарам!

Аз таҳти дил шумо, тамоми халқи бисёрмиллатро бо соли нав – ҷашни Наврӯз бинобар тақвими шарқӣ самимона табрик менамоем.

Барои ҳамаи шумо сулҳ ва субот, тансиҳати, бахт ва тавфиқро таманно дорам.

Ҳоло, дар ин лаҳзаҳои ҷолиб, аз таҳти дил ҳамватанонамонро, ки дар хориҷ ҳастанд, бо ҷашни Наврӯз табрик мегӯям ва барояшон эҳтиром намуда, бехтарин орзуҳои худро таманно мекунам.

Дӯстони азиз! Мо ҳамеша фарорасии Наврӯз, навшавии баҳориро бесаброна интизор мешавем.

Фикр мекунам, ки шумо дар он бобат бо ман ҳамфикр ҳастед, ки имсол мо Наврӯзро бо хуши аҷоиб ва умедҳои неқ истиқбол менамоем. Дар ду соли охир мо бинобар пандемияи коронавирис ҷашни дӯстдоштамонро васеъ ва дар дараҷаи олии таҷлил карда натавоном. Ва ҳоло, ниҳоят, пас аз интизори зиёд, мо ҳамамон якҷоя бо шаҳмати зиёд Наврӯзро пешвоз мегирем.

Имрӯз мо якҷоя бо шумо ҷашни Наврӯзро дар қасри «Хумо» таҷлил менамоем, чунки тавре ки мекӯянд, дар ҳафтаҳои охир ба мамлакатамон ҳавои сард бо бо-риши беист омад.

Ҳамзамон мо хуб мефаҳмем, ки бориш бароямон башорат аз фаровонӣ ва худифойӣ, фараҳмандӣ

ва шуқуфой аст. Ва мо барои ин аз Офаридгор розӣ ҳастем.

Ниёи бузургамон, олимӣ энциклопедист Ҳаким Тирмизӣ дар китобаш «Наврӯзнома» менависад: «Агар Наврӯз ба рӯзи душанбе мусодиф ояду, борон ва барф борад, кишоварзӣ пеш меравад, ҳосил – фаровон ва сол пурбаракат хоҳад буд». Боварӣ дорам, ки ин суҳанон бо ормонҳои неқи халқамон, ки имрӯз – рӯзи душанбе Наврӯзро пешвоз мегирад, ҳамоханг аст.

Муҳтарам иштирокдорони тантана!

Бо мақсади идома додани ислоҳоти бузургмиқёс дар мамлакат мо Стратегияи рушди Ӯзбекистони Нав ва барномаи давлатии «Соли гиромидошти инсон ва маҳаллаи фаёл»-ро қабул кардем. Халқамон ба марҳалаи нави рушди миллӣ бо мақсадҳои неқ ва муваффақиятҳои амалии калон мерасад. Мисоли равшани онро мо имрӯз дар ҳар як оила, маҳалла, деҳа, авулу шаҳр дида менамоем.

Дар мамлакат садҳо корхонаҳои замонавӣ, роҳ ва шабакаҳои коммуникатсионӣ, манзилҳои шинам, кӯдакитонку мактаб ва муассисаҳои таълими олии, муассисаҳои тандурустӣ, маданият ва варзиш сохта мешаванд. Дар тамоми минтақаҳо мавзӯҳои иқоматӣ ва боғҳо, боғҳои маданият ва истироҳат, ки мо ба онҳо номи «Ӯзбекистони Нав»-ро медиҳем, ба вучуд оварда мешаванд.

Дар ин лаҳзаҳои гуворо мо амиқан эҳсос менамоем, ки сулҳ ва оромӣ, аҳамияти беназири он то ҷи андоза давлатӣ бебаҳо аст. Дар ин рӯзҳои ноором ва ғурҳатар мо боз бештар масъулиятмонро барои таъмини фараҳмандии ҳаёти халқ, барои ояндаи фараҳманд ва набарогон, фазои мусафҳои Ватанамон эҳсос менамоем.

Мо бечунучаро ифтихор дорем, ки Наврӯз дар Ӯзбекистон воқеан

дар баробари барномаҳои «Маҳаллаи обод» ва «Деҳаи обод» дар тамоми мамлакат лоиҳаи миллии «Мақоми сабз» ба амал татбиқ мегардад.

Дар ин рӯзҳои аҷоиб халқамон аз анъанаҳои неқи Наврӯз нерӯву қувва ва илҳом гирифта, ҳашарҳо ташкил менамоем ва гулу буттаҳо мешинонанд. Гуфтан мумкин аст, ки тамоми Ӯзбекистон рӯҳи созандагӣ ва ҷашнро дорад.

Дӯстони азиз! Тавре ки маълум аст, дар ҷаҳон ҷашн ва санаҳои пураҳамияти гуногун вучуд доранд. Гуфтан ҷоиз аст, ки дар мушарраф сохтан ва гиромӣ доштани инсон Наврӯз ҷойгоҳи алоҳидаро ишғол менамояд.

Наврӯз ба мо сабақ медиҳад, ки сарзамини азизро гиромӣ дошта, ҳар як мугҳаро хифз намуда, худро чузъе аз табиат эҳсос намоем ва он моро ба шафқату инсондӯстӣ ва меҳрубонӣ ҳидоят мекунанд.

Дар ин лаҳзаҳои гуворо мо амиқан эҳсос менамоем, ки сулҳ ва оромӣ, аҳамияти беназири он то ҷи андоза давлатӣ бебаҳо аст. Дар ин рӯзҳои ноором ва ғурҳатар мо боз бештар масъулиятмонро барои таъмини фараҳмандии ҳаёти халқ, барои ояндаи фараҳманд ва набарогон, фазои мусафҳои Ватанамон эҳсос менамоем.

Мо бечунучаро ифтихор дорем, ки Наврӯз дар Ӯзбекистон воқеан

ҷашни умумихалқӣ гардид, барои тамоми ҳамватанонамон, новобаста аз миллат, забон ва эътиқодшон, ҷашни маҳбубтарин ва боқадратин ба шумор меравад.

Маҳз ҳамина рӯзҳо дар сарзамини неъматбахшамон дӯстии байни миллатҳо, эҳтироми ҳамдигар, ҳиммат ва меҳри самимӣ боз равшантар зоҳир мегардад. Чун татбиқи амалии кирдорӣ неқамон ба хотири гиромидошти шараф ва қадри инсон мо аз наздикон ва ҳешовандон, беморон, солхӯрдагон ва инсонҳои очиз хабар мегирем, ба хонаводаҳои ба дастгирӣ ва эътибор эҳтиёҷманд мадад мерасонем, бо гармии диламон тасалли медиҳем.

Мо бояд аз анъанаҳои муносиби қадимаи худ ба вачд омада, фарзандонамонро дар асоси ин арзишҳои инсондӯстӣ тарбия диҳем.

Аз фурсат истифода намуда, бо Ҷашни байналхалқӣ Наврӯз тамоми дӯстон ва шарикони хориҷӣ, намоёндогони ҳайатиҳои дипломатие, ки дар тантанаи имрӯз ширкат доранд, табрик менамоем, ба мамлакат ва халқҳои ҷаҳон фараҳмандӣ ва шуқуфой таманно дорем.

Ҳамватанони муҳтарам! Фардо дар мамлакатамон боз як ҷашни дигар – Рӯзи маҳалла таҷлил мегардад.

Мо бечунучаро ифтихор дорем, ки Наврӯз дар Ӯзбекистон воқеан

(Давомаш дар саҳ.2.)

ПРЕЗИДЕНТИ РУСИЯ ХАЛҚИ ӮЗБЕКИСТОНРО БО ҶАШНИ НАВРӮЗ ТАБРИК КАРД

21 март Президенти Ҷумҳурии Ӯзбекистон Шавкат Мирзиёев бо Президенти Федератсияи Русия Владимир Путин мулоқоти телефонӣ анҷом дод.

Дар оғози суҳбат Президенти Русия сарвари давлатамон ва мардуми сермиллати Ӯзбекистонро бо иди баҳору навшавӣ – Наврӯз самимона табрик гуфта, рӯзгори обод ва шуқуфой таманно намуд.

Роҳбарони Ӯзбекистон ва Русия ҳамчунин ба муносибати 30-юмин солгарди истиқроми муносибати дипломатӣ байни ду кишвар яқдигарро табрик карданд.

Бо қаноатмандии алоҳида таъкид гардид, ки дар тӯли солҳои охир ҳамкориҳои Ӯзбекистону Русия ба дараҷаи бесобиқа баланди шарикӣ стратегӣ ва иттифоқӣ баромад. Механизмҳои самарабахши ҳамкориҳои амалии фаъолият доранд ва дар самтҳои муҳимтарини он муқоламаи зич ба роҳ монда шудааст. Муомилоти мол мунтазам меафзояд. Бинобар ҷамъбасти соли гузашта нишондиҳандаи гардиши молҳои мутақобила ба 7,5 миллиард доллар расид, аз аввали соли ҷорӣ он 50 дарсад афзоиш ёфт.

Лоиҳаҳои афзалиятнокӣ сармоягузори амали карда мешаванд. Ҳаҷми сармоягузори Русия ба иқтисодии кишвари мо худди 10 миллиард долларро ташкил медиҳад. Зияда аз 2 ҳазор корхонаи муштарак фаъолият дорад.

Дар кори Форуми байналмилалӣ сармоягузори Тошқанд, ки ҳафтаи равон дар пойтахти мамлакатамон баргузор мешавад, иштироки ҳайати намоёндогони Русия дар назар аст.

Мувадиллаи фаёли фараҳангӣ башардӯстона идома дорад.

Зимни суҳбат дурномаи рушди минбаъда ва таҳкими ҳамкориҳои бисёрнақшаи дучониба дар соҳаҳои калидӣ, аз қабилӣ тичорат, сармоягузори, кооператсияи саноятӣ, аз ҷумла, бо ҷалби корхонаҳои пешрафтаи минтақаҳои Ӯзбекистон ва Русия мавриди баррасӣ қарор гирифт. Аҳамияти идомаи робитаҳои пуришддат ва кори ҳамохангшудаи вазорату идораҳои да мамлакат, ки ба татбиқи пуриши тавофуқоти дар сатҳи олии ҳосилшуда нигаронда шудааст, қайд карда шуд.

Доир ба рӯзномаи минтақавӣ ва байналмилалӣ, аз ҷумла, вазъи умумии вазъияти атрофи Украина табодули афкор сурат гирифт.

Суҳбати телефони президентҳои Ӯзбекистон ва Русия дар фазои анъанавии дӯстона ва эътимод сурат гирифт.

Ӯ.А.

МУБОРАҚБОДИҶОИ САМИМӢ

Ба муносибати фарорасии ҷашни Наврӯз, ки рамзи баҳор, бедории табиат ва навшавӣ мебошад, ба номи Президенти Ҷумҳурии Ӯзбекистон Шавкат Мирзиёев аз номи сарони давлатҳо ва ҳукуматҳои хориҷӣ, роҳбарони созмонҳои бонуфузи байналмилалӣ, арбобони намоёни давлатӣ ва ҷамъияти муборақбодии мерасанд, ки дар онҳо орзуҳои самимии сулҳ, ба халқи сермиллати Ӯзбекистон неқӣ, бехудӣ ва шуқуфой ифода ёфтаанд.

Шарикони хориҷӣ дар паёҳои табрикии худ комёбиҳо ва дастовардҳои бузургро дар татбиқи ислоҳот ва дигаргунсозии дар Ӯзбекистони Нав, ки ба таъмини рушди устувори иқтисодӣ иқтисоди кишвар ва баланд бардоштани неқӯлоҳии аҳоли, инчунин пайвасти мустаҳкам гардидани нуфузи давлатамон дар арсаи байналмилалӣ нигаронда шудаанд, алоҳида таъкид мекунанд.

Ба Аълоҳазрат ҷаноби Шавкат Мирзиёев, Президенти Ҷумҳурии Ӯзбекистон

Муҳтарам ҷаноби Президент! Иҷозат диҳед аз номи Ҳукумат ва мардуми Чин, инчунин шахсан аз номи худам ба Шумо ба муносибати иди анъанавии ӯзбекӣ – Наврӯз муборақбодии самимӣ изҳор намоям.

Ба қарбӣ бо 30-солагии барқарор шудани муносибатҳои дипломатӣ байни Чин ва кишварҳои Осиёи Марказӣро якҷоя ҷашн гирифтём. Дар хошияи маросими ифтиҳои Бо-зиҳои зимистонаи олимӣ дар Пекин, мо дар фазои дӯстона мулоқоти судманд анҷом додем ва ба тавофуқоти нав ҷихати амиктар кардани равобии дучониба ва таҳкими сохтмони муштаракӣ «Як камарбанд, як роҳ» ва ҳамкорӣ дар соҳаи мубориза бар зидди сирояти корона-навириси COVID-19 расидем.

Ба рушди муносибатҳои Чину Ӯзбекистон аҳамияти бузург медиҳам ва омодаам бо Шумо барои таҳкими дӯстии анъанавӣ ва ба сатҳи сифатан нав баровардани робитаҳои дучониба ба нафъи кишварҳо ва халқоямон саъю кӯшиши муштарак ба харҷ диҳам.

Ба Шумо саломати бардавом ва дар фаъолияти давлатамон муваффақиятҳои калон орзуамандам!

Ба халқи дӯсти Ӯзбекистон бахту содад ва шуқуфойи орзуамандам!

Си СЗИНПИН,
Раиси Ҷумҳурии Мардумии Чин

(Давомаш дар саҳ.2.)

ЗУҶУРОТИ БАЛАНДИ ИНСОНПАРВАРӢ

Дар арафаи ҷашни умумихалқӣ Наврӯз ба сифати зуҳуроти равшани чунин сифатҳои олиҷаноби халқи мо: меҳрубонӣ, олиҳимматӣ, инсонпарварӣ ва раҳму шафқат Президенти Ҷумҳурии Ӯзбекистон Шавкат Мирзиёев ба Фармон «Дар бораи авф намудани як гуруҳи шахсон, ки мuddати ҷазои аз озодӣ маҳрум карданиро пушти сар мегуздоранд, аз кирдорашон самимона пушаймон шуда, қатъан ба роҳи ислоҳ гузаштаанд» имзо кард.

Бо фармон мувофиқи банди 23 моддаи 93-юми Конституцияи Ҷумҳурии Ӯзбекистон 75 нафар шахсоне, ки барои содир намудани ҷино-

ят мuddати ҷазоро пушти сари гузошта, аз кирдорашон самимона пушаймон шуда, қатъан ба роҳи ислоҳ гузаштаанд, авф карда шуданд.

Аз авфшудагон 4 нафар аз муҳлати иҷрои ҷазои асосӣ пурира, 53 нафар шартан аз адои ҷазо озод карда шуданд, ҷазои ба 2 нафар таъиншуда ба ҷазои сабуктар иваз карда шуд. Ба ғайр аз ин, муҳлати ҷазо дар намуди маҳрум сохтан аз озодӣ нисбадан ба меҳнати фойданок, интиҳоби тарзи ҳаёти солим ва ҷойи сазовор ишғол намудан дар ҷомеа супориш дода шуд.

Дар байни авфшудагон 18 нафар шаҳрвандони кишварҳои хориҷӣ, 17 нафар занон, 15 нафар мардонӣ синнашон аз 60 боло, 6 нафар маъюбон, 9 нафар шахсон, ки дар фаз-

олияти созмонҳои мамнӯшуда ширкат доштанд, мебошанд.

Дар доираи татбиқи фармон ба вазорату идораҳои масъул оиди ба оғуши оила ва наздиконашон баргардондани авфшудагон, мусоидат дар мутобикгардии иҷтимоӣ, ҷалб намудан ба меҳнати фойданок, интиҳоби тарзи ҳаёти солим ва ҷойи сазовор ишғол намудан дар ҷомеа супориш дода шуд.

Ӯ.А.

ҶАР РЎЗАТОН НАВРЎЗ БОД!

Наврўз чашни бошқўҳест, ки бо фарорасии он табиат хушманзар, гирду атроф гулгун, дилу дидахо пурнур мегардад. Қалбхо аз фараҳ ва сарфарозӣ саршор мешавад. Таъбу завк то бар фалак сар меафрозад.

Наврўзи имсола, ки шиори "Ассалом Наврўз – меҳру оқибат, қадру қиммат, бедорӣ" баргузор мегардад, мардумро боз ҳам хушнуд ва хуррам намуда, баҳри ҳаммаслақию бародарӣ, қомилҳуқуқию ҳамраъӣ, сулҳу осоиштагӣ хидоят менамояд. Ба қалбу дидахои ашхоси кўчаку бузург орзуву умедхои наву нотақрорро илқо менамояд. Ба амали ҳаётгустари кишоварзӣ, илму амали соҳибқорӣ ва дигар касбу корхои пурифтихор бурдборихо ҳада менамояд.

Бо фарорасии фасли баҳор ва чашни Наврўз дар рўзгору зиндагӣ хар кас орзуву умед ва навоғнихои нотақрор ба амал меояд. Гулу гиёҳ ва сабзави навраустаи аз канори хок сарбуруноварда, хониши булбулони сархушу сармаст, савту сурудхои хофизон, рақсхои дилнишин, таомхои хуштаъми хоши наврўзӣ хуснорон чашни Наврўз мегардад.

Наврўзе, ки мо дар соли 2022, яъне

"Гиромидошти қадри инсон ва маҳаллаи фаъл" пешвоз гирифта истодаем, он нисбати солхои пешин файзу шукӯх ва шаҳомати хоссаеро дорад.

Пеш аз фарорасии чашн дар тамоми гўшаи кишвари чаннатмакон зиёда аз чохордах рўз борон ва пас аз он, алаҳхусус дар шаҳри Тошқанд, чун рамзи покӣ ва нексиришти барф борид.

Боридани барфу борон пеш аз фарорасии Наврўз нишонаест аз зиёдгари дидани кисту амлок, фаровонию нозу неъмат, бахту иқбол, омад ва даромадхои иқтисодӣ барои хар як инсон ва тамоми мардум мебошад.

Чун рамзи шодбошӣ байтеро аргумон дорад:

*Хар рўзатон Наврўз бод,
Наврўзатон пирўз бод!*

Бояд гуфт, ки Наврўз яке аз чашнхои бостонӣ ба шумор меравад. Мардум хар сол ба муносибати расидани баҳор ва ибтидои кисту кор 21-уми март онро чашн мегардад. Замоне шоҳ Чамшед олимонро даъват карда солшумори рои чорӣ кард, ки як сол аз 365 рўз иборат будааст.

Соли дигар боз дар ҳамаи рўз сол аз нав омад. Баъд Чамшед худро ба

мардум намоён кард. Ӯ ба монанди хуршед медурашдид.

Мардум хайрон шуданд, ки дар як рўз ду хуршед намоён гардид. Ҳамон рўз баробарии шабу рўз буд, сабзаву гулу дарахтон шукӯфтанд. Мардум аз шодӣ гуфтанд, ки рўзи нав омад, Наврўз омад. Ана аз ҳамаи рўз аз давраи Чамшед номи ин чашн Наврўз шуд.

Мардум шоду масрур гуфтаанд:
*Наврўз шуду чумла чаҳон гашт муаттар,
Аз бӯйи хуши лолаву райҳону санавбар.*

Ҳамдиёрони азиз! Шумо ва аҳли оилаатонро, инчунин дўстону бародарони меҳруборно бо чашни Наврўзи оламафрўзи фархундапайкар табрику таҳният мегўям. Дар тамоми соҳа бахту иқбол ва комёбихо беназир ёратон бод! Ҳамеша сарфарозихои фасли баҳор ва чашни наврўзӣ човиду пойдор бошад!

Таваккал ЧОРИЕВ,
депутати Палатаи қонунгузори Олий Маҷлиси Ӯзбекистон,
номзади илмхои филология, профессор.

Наврўз Муборақ!

Абдулло СУБҲОН

ТОҶИ САРИ ДУНЁ

Дунёи мо зебо шуда, бемислу беҳамто шуда, Бемислу беҳамто шуда, дунёи мо зебо шуда. Кўху дара хомўш буд, мешу бара хомўш буд, Мешу бара гўё шуда, кўху дара гўё шуда. Боғу чаман пўшида сабз, дашту даман пўшида сабз, Аз ин намо гулхои завк дар гулшани дил во шуда. Дарё талоту мезанад, дилхои мо гум мезанад, Дарё ба дил табдил ва ё дилхои мо дарё шуда? Дар осмон як ресмон, як ресмони парфшон, Бо турнахо дар синахо шавки паридан чо шуда. Дар боғхо хониш кунад, бо доғхо хониш кунад, Мурги чаман оё чу мо як ошиқо шайдо шуда? Борон бийўяд ёларо, рухсорохои лоларо, Рухсорохои лола чун рухсори ёри мо шуда. Дирўз Наврўзи Аҷам тоҷи сари тоҷик буд, Имрўз Наврўзи ҳама – тоҷи сари дунё шуда.

ҚАТРАҶО

*Дар синаи дашти сўхта наҳри манӣ,
Дар маҳлақи хароби дил шаҳри манӣ.
Ман баҳри туям то рамаке дар чон ҳаст,
Ту баҳри манӣ, баҳри манӣ, баҳри манӣ.*

*Ту тунд бигўй, чун асал ширин аст,
Хар як суҳанат қанду наботи Чин аст.
Марҳам ба мариз доруи талх аст агар
Доруи дили сўхтаи мо ин аст.*

*Дар қалби манӣ, қалби пурэхоси манӣ,
Дар гулшани орузу гули ёси манӣ.
Аз ҳар кӣ дар ин чаҳон бимонад мерос,
Аз як зани меҳробон ту мероси манӣ.*

*Забонат дар даҳнат мағзи pista,
Баёзи гарданат қаймоқи баста.
Ману ту дар лаби дарёи ишқем,
Чу ду нахли ба ҳам печидаруста.*

*Ба сар бо ёди ту бурдан хуш ояд,
Ғаматро рўзу шаб хурдан хуш ояд.
Бимирад дар ҳама чо бандаш, лек
Маро дар пойи ту мурдан хуш ояд.*

*Аё, ай аз бароям беҳтарин Дўст
Маро чуз ту набошад як қарин Дўст.
Ту шояд беҳтар аз ман дўст ёби,
Вале ман аз кучо ёбам чунин Дўст?!*

*Аё дар хонаи дил шиштаи ман,
Ба чоки сина марҳамриштаи ман.
Туӣ дар дафтари фикру хаёлам,
Беҳин шеъри ҳанўз нанвиштаи ман.*

Муҳаммад ШОДӢ

ТАБИАТ – САБЗДАФТАР, САБЗДЕВОН

Баҳорон

*Баҳорон аст, гулхо боз рўянд,
Дарахтон боз дар нашъунумўянд.*

*Ба гўш ояд суруди кўхсорон,
Чаманзорон, нигар, хушрангубўянд.*

*Кушой чашм, бинӣ рўи зебо,
Баҳору дўстдорӣ рўбарўянд!*

*Бибўсад резабарон майсаҳоро,
Гулу себарга бо ҳам роз гўянд.*

*Намояд завк хуррамводии дил,
Сияҳгулхо лаби чў рўи шўянд.*

*Дили мову ту рў бар офтобак,
Гумоне гарми ишқу орзуянд.*

*Шукуфон дар дили мо тозагулхо,
Баҳору зиндагӣ то тозарўянд...*

Тўйи саҳро

*Ниҳоли зиндагонӣ гулбасар шуд,
Чамоли зиндагонӣ чилвагар шуд.
Баҳорон асту дар дилхои зинда
Умеди зиндагонӣ зиндатар шуд.*

*Баҳорон, аз ту ин нашъунумўхо,
Таҳи борони ту сабз орзухо.
Баҳорон асту дар дилхои зинда
Чи ширин аст бо ту гуфтугўхо.*

*Зи боронхо, ки шўяд рўи саҳро,
Дилоро, дилрабо, дилчўи саҳро.
Ба саҳро рў арўси сол овард,
Ки дорад тўй, дорад тўй саҳро!*

Биё

*Биё, биё баҳорхо, баҳорхо, баҳорхо,
Биё, биё баҳорхо ба чашми интизорхо.*

*Баҳори пурнигор, бо назокату малоҳат о,
Бубахш хусни тоза бар нигорхо, нигорхо.*

*Биё, биё, ки хуштарин таронахои чону дил,
Кунанд армуғони ту ҳазорхо, ҳазорхо.*

*Биё, биё, маликахои мулки ман низори ту,
Баҳори шаҳриёрхо, баҳори шахсуворхо.*

*Ба ҳар қучот сарзамин, ба ҳар қучот як диёр,
Баҳор, ин диёри ман, вале зи гулдери дў!*

*Биё, баҳори гул ба сар, биё, баҳори гул ба бар,
Биё, кушояд ин диёри ман ба ту канорхо.*

*Ту ногаҳ, эй баҳори ноз о, валекин оғаҳ аст,
Зи розхои ту баҳори нози гулўзорхо.*

Тару сабз

*Зи боронхо замину осмон тар,
Саропо нозанирў ин чаҳон тар.*

*Табиат – сабздафтар, сабздевон,
Ғазалхои баҳори гулфишон тар.*

*Чи рангин шеъри гардун баъди борон –
Ба абрў вусмаи рангинкамон тар.*

*Зи бўйи навбаҳорон донахо сабз,
Баҳору зиндагонӣ сабзчонтар!*

*Умеди зиндагӣ гар буд човид,
Баҳорон кард онро човидонтар.*

*Баҳори сабзу тар бинмуд гўё
Ҳазорон бор дунёро чавонтар.*

НАВРЎЗ – ОҶОЗИ РЎЗИ НАВ

Аз чониби Президент ва ба баргузори иди Наврўз эътибори алоҳида дода мешавад. Ҳоло дар тамоми гўшаю канори чумхурӣ мувофиқи қарори Президенти мамлакат «Дар бораи омодагӣ ва баргузор намудани чашни умумихалқии Наврўзи соли 2022» дар тамоми шаҳру ноҳияхои кишвар иди Наврўз чашн гирифта мешавад.

Табиат, ки мардум баробари расидани баҳори нозанин Наврўзи чаҳонафрўро интизор мешавад. Наврўз – оғози рўзи нав, рамзи зебоӣ, сарсабзии табиат, чашни шодмонӣ ва иди деринтизори ба хусус мардуми Машриқзамин аст. Дар рўзхои мубораки баҳори хушатапаи халқи сермиллати мо дар тамоми гўшаву канор, дехот, маҳалла ва шаҳрхои кишвар иди пуршўқуи байналхалқӣ – Наврўзи оламо ро бо хушӣву хурсандии самимона, бинаҳбар урфу одат ва аънаҳои миллии чашн мегардад.

Барои муборақбодӣ ба хонаи якдигар меравад, аз холи пирону қўхансолон хабар мегардад, дар рўзи таҷлили Наврўз ҳамдигарро бо чашни фархунда табрик мегўянд.

Баробари тантанахое, ки мамлакатамон баргузор мешавад, чашни Наврўз дар маҳаллаи Гулшанободи ноҳияи Янгиҳаёт низ бо шўқухои шаҳомати хосса чашн гирифта шуд. Чашни навбати

барои гулшанободиён аз идхои гузаштаи наврўзӣ хотирмонгар гузашт. Зеро, дар баробари баргузори чашни Наврўз мардуми маҳалла ба истиқболӣ 7-умин солгари наврўзи чамоати шаҳрвандони маҳаллаи Гулшанобод тайёрии алоҳида дида, онро бо шодмонии беандоза чашн гирифтанд. Он рўз пиру чавони маҳалла дар варзишгоҳи маҳалла чамъ омада, фарорасии ин иди мардумиро барои ҳамдигар шодбош гуфтанд.

– Наврўз дар маҳалла бо хушӣву хурсандӣ чашн гирифта шуд. Агар аз як чониби майдони наврўзӣ пирону қўхансолони маҳалла маҳорати гўштингири худро ба наврасонӣ чавонон намоиш дода бошанд, дар тарафи дигар гулдўхтарон маҳорати пуктупази таомхои милливу баҳорӣ, писарон маҳсули хўнармандии хешро ба намо-

иш гузошанд. Дар баромадхои фарҳангӣ намоёндогони миллатхои гайри тоҷик низ, аз чумла кирғиз, қазоқ арзишхои миллии худро намоиш доданд, – мегўяд раиси маҳалла Алишер Носиров.

– Таомхои миллии, аз қабили оши бадўғ, санбўса, сўманак ва гайра, ки аз чониби занони деҳа омода шудаанд, пешкаши меҳмонон гардид. Баргузори мусобиқахои варзиши бино ба намууди гўшти миллии ва камрабандӣ, ресмонкашӣ, дасткобонӣ барои иштироқдорони чорабиниҳои варзишӣ завқи беандоза бахшид.

Одатан дар чашни наврўзӣ гулшанободиён баҳри тановули меҳмонноии мизбонон таоми миллии – оши палав гузошта мешавад. Қисми зиёди аҳолии маҳалла низ аз хонахои худ хар гуна таом, нон ва анвои

хўрдани гирифта меоранд, ки ин аънаи аз меҳмоннавозии эшон дарак медиҳад.

Вокван, тўли солхои истиқлолият баргузори Наврўзи Аҷам дар чумхурӣ, аз чумла дар маҳалла хусни таровати маҳсус касб намуд. Дар ин айём пирони доно-ву қўхансолони рўзгордидаи мо расму оинхои ин мероси бебаҳору аҷодидиро ба авлоди оянда – пасовандони шоистаи кишвар маънидод мекунанд ва ташреҳу тавзеҳ медиҳанд. Беҳуда нагуфтаанд, Наврўз васлкунандаи насли имрўз бо фарҳанги ғаниву беназири дирўз аст. Пас Наврўзи Соли гиромидошти инсон ва маҳаллаи фаъл хушата бод, ҳамдиёрони азиз.

Далер АЗИЗОВ,
хабарнигори «Овози тоҷик».
Суратгир: муаллиф.

НАВРЎЗ – САРИ СОЛИ НАВ

(Аввалаш дар саҳ.3).

5.1. Парварии сабза. Чанд рўз пеш аз чашн соҳибхоназанан ва фарзандони ӯ дар табақхои калон тухми гандум, лубӣё ва нахўд парвариш мекунанд. Онро «сабзи» (кабудӣ) меноманд, ки муҳимтарин неъматӣ дасторхони идона ба шумор меравад. Бино бар ин онро бо лентахои ранга, ки дар байнашон лентаи сурх чойгоҳи худро дорад, моҳирона оро медиҳанд.

Дар рўзи сездрахми моҳи фарвардин мардум сабзиро бо худ ба сайри чорбўғ мебаранд, ки ин низ мазмуни муҳияти хоши худро дорад.

5.2. Сўманакпазӣ. Дар рўзхои охири соли кўхна хешу табор дар як хонадон чамъ шуда, ба сўманакпазӣ, ки онро саману ни меноманд, мепардозанд. Сўманак аз решаи гандум бо ретсепти доқиқ пухта мешавад. Ба сўманак бадому чормағз низ меандозанд. Дўхтарони қадрас вақти сангчарпарто ба деги сўманак ниҳт мекунанд, ки Офаридгдор дар соли нав ба онхо шаваҳри хубу бовафо насиб гарданад.

Бахшида ба маросими сўманакпазӣ сурудхои зиёде мавҷуданд, ки бонувон дар чараёни сўманакпазӣ онхоро хонда, рақсу бозӣ мекунанд ва ба чараён шӯ-

кўхи тоза мекунанд.

6. Иди Фавтидагон. Дар чаҳоряки охири эронӣхо дар қабристонҳои наздики чамъ шуда, аз Худованд бахшидани гуноху хатои гузаштагони дуру наздикашон ва ороми абанди онхоро металабанд. Ба ниёзмандони гирду атроф ширинхоеро, ки пешакӣ тайёр карда мешавад, тақсими карда медиҳанд. Ба ин маросим маҳсусан ононе, ки хешовандонашон ба наздикӣ вафот кардаанд, эътибори бештар медиҳанд ва Наврўзи аввалини баъди вафоти онхоро «чашни аввалин» меноманд. Маросими дигари ба ин алоқаманд он аст, ки хешу ақрабои фавтидагон барои аҳли хонавода он рўз сару либоси нав меоранд ва онхо ин либосро мепушанд.

7. Оштишавӣ. Яке аз чихатхои хуби Наврўз маросими ошти мебошад. Агар дар байни дўсту бародаро бо сабабхои гуногун хусумат пайдо шуда бошад, қўхансолон кўшиш мекунанд, ки тарафхо созиш кунанд. Аз ин чихат Наврўз яке аз рўзхои фаромўшнавшаанда ва хурсандивар ба шумор меравад. Ту-фаили ин чашни бузург душманӣ, кинаву адоват фаромуш шуда, чойи онро хайрхоливу некбиниву шодмонӣ мегардад.

8. Тўхфахои идона ба бачахо. Волидон тўхфахояшонро ба бачахо иборат аз пули қоғазӣ, баъзан, тангахои тилло иборат мебошад, ба-

чахо низ тўхфахояшонро ба волидон медиҳанд. Ивазшавии тўхфаҳо низ яке аз оинхои наврўзӣ ба шумор меравад. Бачахо аз хешовандон низ савғотиго мегардад, ки баъди Наврўз чанд рўз бо ифтихор аз тўхфаҳо ёд мекунанд.

9. Зибрати қабристон. Қасоне, ки қабристонҳои ба наздикӣ Фавтидаанд, соатҳои аввалини Соли навро дар назди қабри онхо пешвоз мегардад. Дар назди қабр гул ва шамъ гузошта, сипанд дуд мекунанд. Ба ниёзмандон ҳадяҳо дода, баъд ба хона бармегардад ва бо хешовандон чаширо идона медиҳанд.

10. Об лошида, рўфтани гирду атроф. Рўзхои Наврўз соҳибхоназан ба гирду атрофи хонааш об лошида, рўбўчин мекунанд. Дар ин чо об рамзи рўшноиву неки ва покӣ – гарави фаровониву шукӯфост.

11. Либоси нав. Он рўз ҳама либос ва пойфазори беҳтарин, агар имкон бошад, сару либоси нави худро ба бар мекунанд. Бачагон бошад, дар навбати аввал, соҳибӣ либосхои нав мегардад.

12. Сафар ва дидорбинихо чашни. Аз рўзи аввали Наврўз зиёрат ва вохўрихои зиёд ба вукўк мепайвандад: аввал ба зибрати кўхансолони волидон, баъд ба хонаи хешу табор, дўсту рафиқон, ҳамкорону ҳамсоягон меравад. Хен кас дар қанор намоёнад. Аҳли хонавода ба меҳмонӣ дар якҷоягӣ

меравад. Азбаски тўхфахои зиёд, насибашон мегардад, дар чунин ҳафтаҳо шодиву хурсандии бачахо ҳадду қанор надорад.

13. Вохўри бо уламони дин. Дари хонаи уламони он рўз барои ҳама кушод аст. Одамон сари як пиёбла чой бо инсонхои барўманд суҳбат мекунанд, аз ширинхои мешавад ва тўхфахои идонашонро пешкаш менамоёнд.

14. Зибрати беморон. Рўзхои Наврўз одамон барои он ки беморон худашонро танҳо хис накунанд, бо як даста гулу тўхфа роҳи хонаи ва бо хешовандон чаширо идона медиҳанд.

15. «Сенздаҳ бадар». Тавре ки дар боло зикр шуд, мардум шумораи 13-ро барояшон бехосият шуморида, дар ин рўз бо аҳли оилашон ба берунӣ шаҳр меравад. Эронӣҳои имрўз ба ин ақида бовар надошта бошанд ҳам, ба ин одат амал мекунанд. Онхо пешакӣ хўрковорихоро захира намуда, бо аҳли оила ё ҳамсоягон ба чойхои истироҳати берун аз шаҳр баромада меравад.

Субҳи содиқ қорвони мошинхои боркашу сабуқро ва автобусро роҳи сайргоҳоро пеш мегардад. Одамон гандуми нешзада ва дигар маҳсулоти лубӣёро бо худ мегардад. Дар сайргоҳ чойи сердарро интихоб карда, мошинхо боз медоранд.

Овози тоҷик
МУАССИСЛАР:
Ӯзбекистон Республикаси Олий Маҷлиси
Қонунчилик палатаси Кенгаши,
Ӯзбекистон Республикаси Олий Маҷлиси
Сенати Кенгаши ва Ӯзбекистон
Республикаси Вазирлар Маҳкамаси.
Тоҷик тилида нашр этилади.

Сармуҳаррир
Шерпўлод ВАКИЛОВ
Рўзнома ҳафтае ду маротиба:
рўзхои чоршанбе ва шанбе чоп
мешавад.
Рўзнома дар компютерхонаи идора
ҳарфиний ва саҳифабандӣ гарди.

Ҳаҷми нақри бадеӣ, онеҷку мақола аз 5 саҳифан чоғиди интервалӣ ва шеър аз 50 микрав зинд бошад, идора қабул намекунад. Рўзнома ба мақбули интизорнашуда чавоб намегардонад.

Рўзнома 25 июни соли 2008 дар Оҷонси матбуот ва ахбороти Ӯзбекистон таҳри рақами 0003 ба рўйҳат гирифта шудааст.

Индекси нашр — 170. Фармоиши 2 Г-325. Адади нашр 730 ҳаҷм 2 ҷузи чой. Усули нашр — офсет, андозаи А-2.

ISSN 2010-7757

1 2 3 4 5 6

Суратхисоби мо дар бонк:
С/Ҳ 20212000300101767001, МҶО
00417. Филиали Автотранспорти
бонки ДСТ-и «АСАКА»
дар шаҳри Тошқанд.

Муҳаррири навбатдор:
А. Субҳонов.
Мувофиқи қадвал — 21.30
Ба чоп супурда шуд — 02.20

Нишонии мо:
**100000 ш.Тошқанд,
кўчаи Матбуотчилар, 32.**

Телефонҳо: қабулгоҳ : 233 - 82 - 83;
Котибот 233 - 83 - 35. Факс: 233-57-30.
сайт http://ovozitojik.uz/, e-mail:
ovozitoj@mail.uz, ovozit@list.ru
Индекси обуна 170.
Матбааи таъбу нашри Ширкати Саҳомии «Шарк».
Нишонии корхона: кўчаи Буюк Турон, хонаи 41.